

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Resolvitur prima pars quæsitæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

bus à gratia profectis, gloriam de cōdigno promeremur: Ergo si illa sit primus, imo & unicus prædestinationis effectus, ut docet Gabriel, manifestum est dari in nobis causam meritoriam, non solum de congruo, sed etiam de condigno, primi effectus prædestinationis. Idem inconueniens sequitur ex sententia D. Bonaventuræ: si enim sola gloria & gratia iustificans sit prædestinationis effectus, dabitur ex parte nostra causa saltem dispositiva ad primum effectum prædestinationis, cum ad gratiam iustificantem actus nostri saltem dispositivè concurrant, ut docent Theologi in materia de iustificatione. Ut ergo hæc vitentur inconuenientia, dicendum est, nec solam gloriam, nec solam gratiam iustificantem sed etiam primam gratiam auxiliantem, & primam vocationem efficacem, quarum nulla datur ex parte nostri causa meritoria vel dispositiva, ut ostendimus disputatione præcedenti, inter prædestinationis effectus annumerari.

§. III.

Solvuntur obiectiones.

7 **O**bjicies primò cum Durando. Prædestinatio non est de fine sed de mediis quibus pervenitur ad finem, unde ab Augustino definitur: *Præscientia & preparatio beneficiorum, quibus certissime liberantur quicumque, liberantur.* Sed glorificatio finis est, & non medium: Ergo non est prædestinationis effectus.

Disp. 1.
art. 3.

8 Confirmatur primò: Prædestinatio supponit efficacem electionem ad gloriam: illa enim, ut supra ostendimus, cōsistit formaliter in actu imperii, qui electionem efficacem supponit: At ex vi hujus electionis efficacis constituitur beatitudo futura: Ergo actus in quo essentia prædestinationis consistit, gloriam ut futuram supponit, & consequenter illam non causat.

9 Confirmatur secundo: Omnis effectus prædestinationis debet esse objectum illius: Sed glorificatio non est objectum prædestinationis: Ergo nec ejus effectus. Probatur minor: Objectum prædestinationis debet esse objectum non intentionis, sed electionis: At beatitudo non est objectum electionis, cum objectum electionis, ut ab intentione distincta sit medium & non finis; beatitudo autem finis sit, & non medium: Ergo glorificatio non est objectum prædestinationis.

10 Ad objectionem, relictis variis solutionibus respondeo communi solutione, quam in prima probatione conclusionis insinuavi, prædestinationem immediatè esse de mediis; quia tamen hæc in executione efficaciter inferunt finem, mediatè esse de fine.

11 Ad primam confirmationem, concessa Majori, distinguo Minorem, illamque concedo de futuritione inchoata, & in ordine intentionis; secus autem de futuritione completa, & in ordine executionis: cum quo bene stat, quod prædestinatio quæ essentialiter in actu imperii consistit, posterior sit electione ad gloriam, & concurrat ad dandam illi futuritionem completam, ut supra fuse declaravimus.

Disp. 1.
art. 3.

12 Ad secundam, concessa Majori, distinguo Minorem. Non est objectum prædestinationis, immediatum concedo: mediatum nego. Ad impugnationem: concessa Majori, similiter distinguo Minorem. Beatitudo non est objectum electionis, immediatum concedo: mediatum nego. Cum

A enim finis in executione causetur à mediis, quæ sunt immediatum electionis objectum, est objectum electionis saltem mediatum, non quidem prout est causa finalis, seu prout est in intentione, sed prout est terminus, & in executione.

Objicies secundo cum Gabriele & D. Bonaventura: Effectus prædestinationis nequeunt esse reprobis & prædestinatis communes: Sed iustificatio & vocatio sunt communes electis & reprobis, cum multoties istis concedantur, sicut & illis: Ergo non sunt prædestinationis effectus.

Respondeo concessa Majori, negando Minorem: Licet enim vocatio & iustificatio possint in reprobis inveniri, non tamen eodem modo quo in prædestinatis; quia in his inveniuntur cum ordinatione efficaci & perseverantia usque ad consecrationem gloriæ, in reprobis sine illa, unde non eodem modo se habent.

B Ex dictis in hac conclusione colliges, amorem beatificum, gaudia accidentalia, & omnia quæ beatitudinem & gloriam consequuntur, esse effectus prædestinationis: cum omnia hæc ad eandem providentiam pertineant, ad quam pertinent gratia & gloria; sive ut proprietates necessariè consecutæ, sive ut accidentia exornantia.

ARTICULUS II.

C *An gratia per peccatum interrupta, & vocationes inefficaces, inter effectus prædestinationis computari debeant?*

§. I.

Resolvitur prima pars quæstionis.

Dico primò: Gratia interrupta per peccatum, est effectus prædestinationis, non solum ut recuperata per penitentiam, sed etiam ut primò collata.

Hanc statuo contra Vasquez, & paucos Recentiores, ipsum secutos. Et quidem quod prout recuperata, sit effectus prædestinationis, non negat Vasquez, loquendo de recuperatione nunquam interruptenda; nam si recuperata iterum amittatur, idem est dicendum de illa, ac de primò collata, semel interrupta. Quod autem ut primò collata, sit effectus prædestinationis, hoc potest suaderi. Gratia interrupta, quatenus primò collata, cum effectu conducit ad finem prædestinationis, & influit in beatitudinem: Ergo est effectus prædestinationis. Consequentia patet. Antecedens probatur. Propter illam gratiam quæ peccatum præcessit, datur prædestinatus gradus gloriæ, ultra gradum correspondentem gratiæ in qua resurgit, vel saltem datur idem gradus gloriæ novo titulo, ut abstrahamus ab opinionibus, sicut docent Theologi in Tractatu de penitentia, quando agunt de reviviscencia meritorum. Ergo illa gratia quæ præcessit, ex eodem ipso jure quod ante lapsum habuit influit in beatitudinem, & ad finem prædestinationis conducit.

E Confirmatur & explicatur hoc: Duobus hominibus existentibus æqualibus in contritione, & gratia, illi per se correspondente, datur major gloria illi qui ante lapsum habuit majorem gratiam: Ergo gloria non solum est effectus contritionis, & gratiæ illi correspondentis, sed etiam gratiæ per peccatum interruptæ; contritio enim

se solum habet ut removens prohibens respectu antecedentis gratia, & non ut ratio influens in gloriam illi correspondentem, atque adeo gratia non solum ut restaurata, sed etiam secundum se influit in gloriam, & consequenter est prædestinationis effectus.

13. Confirmatur amplius: Intentio Dei perdurandi hunc electum ad tantum gradum gloriæ, non consequitur effectum absque illa gratia, quæ peccatum anteceffit; quia nisi præcessisset, non daretur homini penitenti tanta gloria: Ergo propter illa gratia cum effectu conducit ut medietas ad gloriam: Ergo est effectus talis electionis ad beatitudinem. Vis & efficacia hujus rationis magis consistit ex solutione argumentorum, quam in fieri in contrarium.

14. Objicit ergo primò: Gratia primò collata, & peccatum amissa non valet ad gloriæ consecutionem, nisi ut per penitentiam restituta; nam solum ratione contritionis & penitentia merita per peccatum mortificata reviviscunt: Ergo gratia interrupta per peccatum non est effectus prædestinationis, nisi ut recuperata per penitentiam, non verò ut primò collata.

15. Respondeo distinguendo Antecedens: Si particulari significet conditionem requisitam, concedo Antecedens. Si reduplicet rationem formalem, nego Antecedens, & Consequentiam.

Explicitur: Sicut hæc propositio, *ignis non calefacit, nisi ut applicatus*, est vera si particula ut reduplicet conditionem requisitam ad agendum; sed si autem si reduplicet rationem formalem agendi, quæ non est applicatio, sed ipse calor. Ita etiam cum dicitur, quod gratia interrupta per peccatum non valet ad consecutionem, vel augmentum gloriæ, nisi ut per penitentiam restituta: verum est si ly ut denotet conditionem requisitam, sine qua talis gratia non influit in gloriam; sed si autem si exprimat & significet rationem formalem talis valoris & influxus: sic enim non est a penitentia, quæ se habet tantum ut removens prohibens, sed à jure & proportione, quam habet gratia sanctificans respectu gloriæ.

16. Objicit secundò: Gratia causata per primam justificationem, quæ anteceffit peccatum, destructa fuit per peccatum quantum ad suam numericam entitatem, & postea per aliam actionem novam & distinctam à prima reproducitur, non eadem numero, sed eadem secundum speciem in eadem quantitate: Ergo prima illa gratia, quæ peccatum anteceffit, non influit in gloriam, nec consequenter est prædestinationis effectus, sed illa solum, quæ per penitentiam restituitur.

17. Respondeo quòd licet gratia causata per primam justificationem non sit eadem numero physice & entitative cum ea, quæ reparatur, bene tamen moraliter & æquivalenter: Etsi enim amissa gratia postea succedat alia entitative distincta, eandem tamen gloriam respicit, & idem habet jus ad illam, & sic censetur eadem numero gratia formaliter & in esse gratiæ, quamvis materialiter & in esse entis sit diversa. Sicut quavis superficies æris ambiente aliquam turrim continud fluant & variantur, censetur tamen idem locus formaliter, quia aliæ superficies adjacentes habent eandem correspondentiam & distantiam ad polos & centrum mundi, quam habebant præcedentes, ut explicari solet in Physica. Unde quamvis talis gratia non possit physice in gloriam influere, quia non redit physice secundum suam entitatem, potest moraliter in

eam influere: ex hoc enim quòd illa manet in acceptatione divina, postea ablato impedimento datur prædestinato aliquis gradus gloriæ illi correspondens; vel ut alij volunt, idem gradus gloriæ novo titulo, seu gloria quædam accidentalis: quod sufficit ut aliquid sit prædestinationis effectus; nam glorificatio corporis, ejusque dotes & revelationes extra verbum sunt prædestinationis effectus; & tamen ad gloriam accidentalem pertinent.

23. Objicit tertio: Effectus prædestinationis debent continuari, & conjungi cum finali perseverantia, & cum gloria, quæ sunt ultimi & præcipui ejus effectus: Sed gratia per peccatum interrupta cum illis non continuatur, nec conjungitur, ut patet: Ergo non est prædestinationis effectus.

24. Respondeo quòd ut aliquid sit prædestinationis effectus, debet continuari & conjungi cum finali perseverantia, & cum gloria, vel secundum continuationem physicam in extendendo, vel secundum continuationem morale & secundum permanentiam illorum in divina acceptatione; & hæc continuatio per peccatum non interruptur, quia culpa non tollit voluntatem temperandi merita, & conferendi gloriam sublatò impedimento.

25. Objicit ultimo: Etsi gratia Adami in statu innocentia aliquis gradus gloriæ correspondeat, & consequenter ad finem prædestinationis conducatur, illa tamen non fuit effectus prædestinationis, ut primò collata; sed solum ut per penitentiam reparata. Ergo similiter quamvis gratia hominum in hoc statu per peccatum interrupta, quatenus primò collata, influat in beatitudinem, & ad finem prædestinationis conducatur, non erit effectus prædestinationis, nisi ut reparata per penitentiam.

26. Respondeo concessio antecedente, de quo disputant Theologi in tractatu de Incarnatione, negando consequentiam & paritatem. Ratio discriminis est, quia cum gratia status innocentia non præsupponeret præscientiam & prædestinationem Christi, nec ex ejus meritis data foret: ex intentione efficaci glorificandi Adamum (quæ intentio fuit posteriori Christi prædestinatione) imperata non fuit; unde ex vi primæ infusionis ad finalem perseverantiam ordinem non dicebat, sed solum ex vi reparationis factæ per Christum. In nostra autem gratia, quatenus primò collata, oppositum contingit: cum enim prima illius collatio sit ex meritis Christi, ejusque prædestinationem supponat, ex intentione gloriæ in electis præparatur & imperatur; & ex vi primæ infusionis ordinem ad gloriam; & ad finalem perseverantiam importat.

§. II.

Expeditur alia difficultas.

27. Dico secundò: Etiam vocationes inefficaces in electis esse prædestinationis effectus; non elicitos, sed imperatos. Est etiam contra Vazquem, & Valentiam, aliosque recentiores.

Probatür breviter: Licet vocationes inefficaces in prædestinatis non conducant ad gloriam immediatè, mediatè tamen, & dispositivè ad illam conducunt, quatenus paulatim emolliunt cor hominis, ut tandè Deo vocanti respondeat: vel

